

AMIRŐL SZÓ VAN...

Mielőtt másokra mutogatnánk...

Világszerte válságba kerültek a családok, a családi intézményt veszély fenyegeti. Meg kell akadályozni a családok széthullását, még mielőtt késő lenne. Fel kell vállalni a saját felelősségünket.

Mielőtt másokra mutogatnánk, vizsgáljuk meg önmagunkat, gondoljuk át helyünket, szerepünket a saját családjunkban. Mennyiben teszünk eleget az étel-
lapotheli ketelezettségünknek? Képesek vagyunk-e odafigyelni a családtagjainkra, érdeklődni irántuk, értük áldozatot hozni. Megtaláljuk-e magunkban azt az értéket, amivel másokat gazdagíthatunk?

Világossá kell tenni családon belül az együttélés szabályait, miközben a szabadságot is biztosítani kell mindenki számára. Nagy szeretetre és alázatra van szükség a harmonikus együttéléshez. A családon belül mindenkire szükség van, még az ágyban fekvő beteg családtagra is és a nagyszülőkre is. Fel kell ismerni családon belül, ki-ki milyen képességgel bír, milyen értékeket képvisel, s ezekkel okosan kell gazdálkodni. Ettől fog működni a család élete. Ha a család minden tagja örömet lel munkájában, ha érzékeli értelmét napi tevékenységének, akkor hajtóerővé válik, megerősíti a családi közösséget.

Nagyon sok konfliktus forrása családon belül a nagyszülőkkel való együttélés. Mindenki felelőssége – a fiatalabbaké és az időseké is – megteremteni a békés és gyümölcsöző együttélés kereteit. Nemcsak a fiatalok feladata gondot viselni az idősekre, de a nagyszülők számára is egyfajta kihívás, hogyan teremthetnek biztonságot gyermekeiknek.

Megváltozott körülmények megváltozott hozzáállást kívánnak. Nagyobb türelmet igényelnek az unokák, biztonságot és nyugalmat a fáradt szülők. Nagyon fontos, hogy ne zúdítsuk rájuk saját nyűgeinket, bajainkat. Meg kell tanulni, mit, mikor és hogyan kérdezzünk. Ne terheljük őket fölösleges elvárásainkkal. Nem szabad, hogy szívünkben helyet kapjon a keserűség, a harag, a bizalmatlanság, mert ezek megkeserítik életünket.

Beszéljünk a családról és cselekedjünk a családokért, - egy élhetőbb világért.

Szóda Józsefné, Tokod

Interjú dr. Völner Pállal, infrastruktúráért felelős államtitkárral

*A kormány nyilvánvalóan azon dolgozik, hogy valamiféle javulás álljon be az ország gazdasági életében, minde-
nekelőtt a foglalkoztatottak számának növelésével, új munkahelyek teremtésével. Nem érik-e azonban sérelmek az embereket, miközben a kormány intézkedéseivel megpróbál minél többet bevonni a termelő munka világába?*

Völner P.: Magyarországon az elmúlt húsz évben kialakult egy olyan, családtagokkal együtt milliós létszámú réteg, amelynek tagjai önszántukból nem változtatnak életmódjukon: hazánkban ma létezik egy olyan mélyszegénységgel, alkoholizmussal, iskolázatlansággal, bűnözéssel jellemezhető szubkultúra és társadalom, amelynek egyetlen legális jövedelemforrását az állami-önkormányzati segélyek jelentik. A munkaerőpiacról kiszorult, képzetlen és motiválatlan, deviáns viselkedésre hajló populáció körében 70-80 százalék körüli a munkanélküliségi ráta. Ezeket az embereket kellene visszaintegrálni a társadalomba. Az integráció egyik módja a segélyezési rendszer szűkítése, az állami jövedelemhez jutás munkavégzési kötelezettség teljesítéséhez való rendelése. A jogi szabályozás megváltoztatása érdeksérelemmel jár azok számára, akik erre az életmódra rendezkedtek be, előnyös viszont azoknak, akik megélhetésüket munkavégzéssel próbálják biztosítani.

Vita van a gazdasági kormányzat és a Nemzeti Bank elnöke között. Mi áll ennek a vitának a háttérében?

• Az MNB vezetése és a gazdasági kormányzat közötti konfliktus felszíni dimenziója gazdaságfilozófiai természetű, lényegi dimenziója pedig hatalmi természetű. A magyar társadalomnak rendkívüli károkat okozott az elmúlt években az MNB ortodox-liberális monetáris politikája. A gazdasági kormányzat a magyar gazdaság növekedésének gyorsításá-

Az élet: rejtély. A legnagyobb csoda. Az örökkévaló, a legyőzhetetlen csoda. Egy olyan csoda, melynek részesei vagyunk: percről-percre, pillanatról-pillanatra.

ra, a belső fogyasztás élénkítésére törekszik, amelyet megítélésem szerint a monetáris rendszer szereplőinek is támogatniuk kellene. A konfliktusmező más dimenziójában pedig jelen vannak olyan tényállási elemek is, amelyek szerint több esetben aggályok merültek fel az MNB által kezelt közpénzek felhasználásával kapcsolatban – ahogyan erről a Felügyelő Bizottság vizsgálata beszámolt.

Áprilisban az Európa Tanács elfogadta a magyar EU elnökség által is preferált Duna-stratégiát. Mit rejteget az unió Duna-stratégiája számunkra, akik itt élünk a Duna mellett?

• A Duna az Európai Unió leg-hosszabb folyója, majdnem tucatnyi országot köt össze, melyek többsége már uniós tagállam. A folyam rendkívüli ökológiai értékeket hordoz és rendkívüli gazdasági-közlekedési jelentősége van. Partjára települt több nagy múltú, évezredes hagyományokkal rendelkező város - Passau, Bécs, Pozsony, Budapest, Belgrád - emberek tízmilliói élnek a folyó mentén. E körülmények teszik indokolttá, hogy a Duna tárgya legyen stratégiai terveknek, céloknak és a célokhoz rendelt eszközöknek. A Dunát úgy kell a közlekedési-gazdasági előnyök céljára felhasználni, hogy közben a természeti értékei, édesvíz- és biológiai készletei egyaránt megőrződjenek.

Idén április 25-én, húsvéthétfőn kihirdetésre került Magyarország új alaptörvénye. Mit jelent ez az ország és a nemzet életében?

• Egy új alkotmány minden ország életében kiemelkedő jelentőségű jogi és politikai teljesítmény. Magyarország esetében is az. Az alkotmányok szakrális funkciója, hogy védelmezzék és erősítsék azt a nemzetet, amely létrehozta, megalkotta őket. Magyarországon 1944 óta nem volt a nemzetnek olyan jogi fundamentuma, olyan alkotmánya, amely eleget tett volna a nemzetvédelem - szakrális - funkciónak. A rendszerváltozást megelőzően hazánk szovjetizálása, az elmúlt húsz évben pedig a politikai elit teljesítménye akadályozta meg egy olyan alaptörvény kimunkálását és el-

fogadását, amely képes lett volna az országot és a magyarság legalapvetőbb érdekeit védelmezni. A következmények mindenki számára ismeretesek: elképesztő demográfiai mutatók, elképesztő vagyon- és jövedelemkülönbségek, félelmetes adósságállomány állami és családi szinten egyaránt. Még hatvanöt ilyen „békeév” és nem lesz Magyarország!

Ha az alaptörvény és az arra ráépülő jogszabályok rendszere képes lesz visszafordítani az ország és a nemzet romlását, akkor elmondhatjuk unokáinknak is: „köszönjük élet áldomását, ez jó mulatság – férfimunka volt”.

A józan ész győzelme - új alkotmány született -

A most elfogadott magyar alkotmány a józan ész győzelmének is tekinthető. Megállapításai között szerepel az az evidencia is, amit a „fejlett” Nyugat-Európa egyenesen tagad, jelesül, hogy a házasság egy férfi és egy nő életközössége. (Szomorú, hogy ezt hangsúlyozni kell, de sajnos itt tartunk.) Ugyanígy, védelmébe veszi a magzati életet, ami szintén nem jellemző az európai „fejlettekre”. Hangsúlyos szerepet kap a család intézménye. Ezzel összefüggésben az alkotmány megállapítja, hogy az adóztatás mértékét a gyermeknevelés kiadásainak figyelembevételével kell meghatározni. Több etikai parancs is beépült a normaszövegbe, pl. a közösségért való felelősség (a képességeknek és a lehetőségeknek megfelelő munkavégzés), a tulajdonból származó társadalmi felelősség vagy a nagykorú

gyermek kötelezettsége arra, hogy rászoruló szüleikről gondoskodjanak. Az alkotmány hangsúlyt fektet a környezetvédelemre, kiemeli az egészséges környezethez való jogot, így rögzíti, hogy Magyarország genetikailag módosított élőlényektől mentes mezőgazdasággal kívánja elősegíteni az emberek testi és lelki egészségét, s azt is kimondja, hogy elhelyezési célból tilos hazánkba szemetet hozni. Az államadósságot oly módon korlátozza, hogy megtiltja a mindenkori kormánynak, hogy olyan kölcsönt vegyen föl, melynek következtében az államadósság szintje meghaladja az éves nemzeti össztermék felét. Szembetűnő újdonság az, hogy az alaptörvény módosítja az állam elnevezését: az államformára is utaló Magyar Köztársaság helyett az állam neve a köznyelvben megszokott Magyarország lesz. Talán ez a változás is hozzájárulhat ahhoz, hogy a hazájukat szerető emberekben tudatosodjon: az ország és az állam egy és ugyanaz.

Az új alaptörvény meghozatala bátor és előremutató cselekedet volt, ami hamarosan egész Európát gondolkodásra készteti majd, azt az Európát, amely jelenleg - erkölcsromboló liberális dogmáival, élet- és közösségellenes gondolataival - saját maga alatt „vágja a fát”.

Civil összefogással Magyarország pénzügyi függetlenségéért

Nem katonasággal, hanem adóssággal tartanak minket rabságban - mondja a *"Hit pajzsa"* díjjal kitüntetett Rédly Elemér nyugalmazott plébános, főiskolai tanár, aki a kitüntetéssel járó egymillió forintot fölajánlotta az ország adósságállományának csökkentésére. Abban reménykedik, hogy az önkéntes adomány mások által is követett lánc erkölcsi megújulást indíthat el az országban, hiszen enélkül a gazdasági megújulás is elképzelhetetlen. A hírek szerint az óhajtott lánc kialakulóban van, már számos követője akadt a kezdeményezésnek, s létre is jött egy alap az adományok fogadására. A gazdasági tárca tájékoztatása szerint minden adakozó a befizetett összeg nagyságával csökkentheti az adóalapját.

Táton a Hősök terén június 4-én, szombaton, az **Összetartozás napján**, a délután fél hét órákor kezdődő ünnepi rendezvényre mindenkit szeretettel vár a *Táti Polgári Kör*.

MÁRIA RÁDIÓ
FM 97,4
- Jézust adja neked -

szerkesztő/kiadó: Milinszki Márton
cím: 2534 Tát, Vörösmarty u. 18
tel: 33/445-237
ISSN: 1788-2915

Ismét többen kötnek házasságot

Csökken a születések és nőtt a halálozások száma a múlt évben. A Központi Statisztikai Hivatal (KSH) adatai szerint idén január végén Magyarország népességének száma 9,982 millió volt. Pozitív változás azonban, hogy tavaly szeptember óta egyre többen kötnek házasságot. 2010 utolsó negyedében átlagosan 7,3 százalékkal több házasságot kötöttek, mint egy évvel korábban, és ez az emelkedés folytatódott 2011 első hónapjaiban is.

Életmű elismerés Gerhard Webernek

Meghitt ünnepségre került sor nemrégiben Budapesten, a Magyarországi Németek Házában, ahol a Tát és Buseck közötti testvértelepülési kapcsolatért különösen sokat tevő Gerhard Weber munkáját ismerték el. A Táti Önkormányzat valamint Szenes Lajos polgármester jelenlétében, a Magyarországi Németek Országos Önkormányzatának elnöke, Heinek Ottó adta át az elismerést az ünnepeltnek.

Gerhard Weber 1937-ben, a mai Csehország területén, a Szudéta-vidéken született. Nyolc éves korában, a szudéta-németek erőszakos kitelepítése során került megözvegyült édesanyjával Németországba. Küzdelmes gyermek- és ifjúkora volt. Gazdasági szakiskolában végzett, majd 23 évig civilként szolgált a hadsereg állományában, különböző beosztásokban. 1972-től lakóhelye képviselőtestületének tagja. Emellett megválasztják a hesseni tartományi parlament elnökévé. Ezt a tisztséget 28 éven keresztül tölti be. 30 évig a busecki és a Giessen-körzeti CDU (Németországi Kereszténydemokrata Néppárt) elnökségének tagja. 1998-ban vonul nyugállományba. Tevékenységét számos kitüntetéssel honorálták. Nemcsak párttársai és a vele azonos nézeteket vallók, de politikai ellenfelei is elismerik emberi és politikusi kvalitásait.

Gerhard Weber, Otto Heinek és Szenes Lajos

Gerhard Weber szerette volna, ha Buseck valamelyik csehországi településsel lép testvérvárosi kapcsolatra, ez azonban minden igyekezete ellenére nem valósult meg. Ezekután fordult figyelme Magyarország felé, annál is inkább, mivel a magyar ember lelkületét rokonnak érezte. Amikor 1993-ban megkereste Tát község polgármesterét, Kátai Ferencet, és a partnerkapcsolat föl vételét indítványozta, a Buseck-kal szomszédos Wettenberg és Stanfenberg városok már testvértelepülésként álltak Zsámbék illetve Tarján településekkel. A testvértelepülési kapcsolatot nyújtott a magyarországi és az anyaországi németek közötti rokoni szálak erősítésére.

Ezen kívül a festői hangulatú Wettenberg sok hasonlatot mutat a történelmi emlékekben gazdag Zsámbékkal. Érdekesség, hogy a szóban forgó három német város a térképen egy háromszöget alkot, csakúgy, mint magyarországi testvértelepüléseik: Zsámbék, Tarján és Tát. Gerhard Weber utólag elárulta, hogy ez is szempont volt, amikor éppen Tatra jött partnerséget kezdeményezni. Mivel pedig Buseck és az ausztriai Molln ekkor már testvérvárosok voltak, a hármass partnerkapcsolat létrehozásának gondolata (Buseck-Molln-Tát) magától adódott.

Gerhard Weber a mai napig egyik fő motorja a három település közötti együttműködésnek. Szorosan kötődik országunkhoz, 1975 óta évente többször látogat Magyarországra. Partnerkapcsolatok és kulturális találkozók elősegítése mellett segélyszállítmányt is szervezett Tatra, például a 2002-es árvíz idején, saját forrásból anyagi támogatást is nyújtott, szociális jellegű kezdeményezéseket támogatott.

Az épülő római lakóövezet egy valamikori hadiút emlékét őrzi

épülő házak a Szilvafa utcában

Tát-Kertvárosban a most beépülő, Rét utcán túli terület a *Római lakóövezet* nevet viseli, ami nem pusztán egy általános utalás az ókori Rómára. Tudvalevő ugyanis, hogy az ókorban ezen a területen haladt át a Római Birodalom dunamenti katonai támaszpontjait és városait összekötő útvonal. Pannónia nyugati része, így térségünk is, a Krisztus utáni első században vált a Római Birodalom részévé, s az újonnan meghódított tartomány csakhamar szervesen beépült az akkori civilizáció legmagasabb fokán álló társadalom életébe. Mivel a Duna határfolyó volt, ezért az egész Duna-vonal a birodalom területeinek védelme szempontjából kapott kitüntetett szerepet. Itt húzódott az északi határ védelmét szolgáló, "limes"-nek nevezett erődrendszer, melynek része volt a mai Tát területét is átszelő kikövezett út. A harminc-negyven évvel ezelőtti, az akkori TSZ által végzett mélyszántások idején számos alkalommal kerültek elő az egykori hadiút burkolatát képező kövek. Ezeknek az öklömmnyi és annál is nagyobb köveknek a fölhasználásával épült meg Kátai Ferenc javaslatára a táti Községközpont előtt az autóparkolóra rávezető rövid járda, emlékképpen a római időkre.

A tavaszi hóolvadások után ma is szépen kirajzolódik a földön a valamikori hadiút. A mogyorósi út kanyarulatánál álló Szentháromság kápolnától az úttal szinte párhuzamosan halad Mogyorósbánya felé, majd a hegyek alatt Nyergesújfalu felé, ellenkező irányban a kápolnánál keresztezi az utat, és a

víztorony irányába tart. Tát-Újtelep területén kettéválik, egyik ága Esztergomba, a másik Tokodra visz, és onnan Dorogon keresztül Budapest irányába folytatódik.

a Tati Községháza előtti "római" járda - ezeket a köveket koptatták a római légiók kétezer évvel ezelőtt -

A Római Birodalom idején ennek az útvonalnak - mint mondtuk - komoly hadászati jelentősége volt. Ez az út kötötte össze a birodalom északi határát védő katonai egységek táborhelyeit, és mivel a hatalmasra duzzadt birodalom külső fenyegetettsége igen nagy volt, az őrvonalat kiszolgáló hadiútban fontos szerep jutott. Nagy létszámú csapatok - légiók - Táthoz legközelebb Szönyben (Brigetio) és Óbudán (Aquincum) táboroztak. Nyergesújfalun (Crumerum) és Tokodon (Gardellaca) kisebb csapatok állomásoztak, míg Táton valószínűleg őrtorony állt. Állandóan figyelték a határvonalat, és veszély esetén jelzéseket adtak.

A most épülő új utcák megnevezése is viseli az emléket az egykorvolt erőrendszernek: Őrtorony utca, Cézár utca, Légió utca. De a tervek szerint egy közteret is kialakítanak majd, - a feltételezett őrtorony helyén -, ahol megjelenítik és mindenki számára láthatóvá teszik a tati vonatkozású római kori emlékeket.

Tudomásunk szerint a Nemzeti Kulturális és Örökségvédelmi Hivatal szeretné elérni, hogy a több országon átívelő, s többek között Nyergesújfalun, Táton és Tokodon is áthaladó hajdani római hadiút és annak állomásai - a limes - a világörökség részévé nyilváníttasson. A védetté nyilvánítás vélhetően turisztikai szempontból is újabb vonzerőt adna a térségnek.

A római lakóövezet két utcája, a Szilvafa- és a Szőlősor utca beépítettsége már most 50% fölötti. Mint megtudtuk a Polgármesteri Hivatalban, jelenleg is ezen utcák telkeinek az értékesítése folyik.

a Római lakóövezet és környéke

Felnőni az alázathoz beszélgetés az alkoholizmusról

A Táton lakó **Szarka György** 2009 eleje óta dolgozik kísérőként a szenvedélybetegek felépülését segítő *Hivatás-őrző Házban* Leányváron. Vele beszélgettünk alkoholizmusról, terápiás módszerekről, a felépülés lehetőségeiről.

Szarka György: "A megoldás kulcsa a tagadás feladásában rejlik."

Magyarországon különösen súlyos probléma az alkoholizmus. Köztudottan sok az alkoholista hazánkban, és még több az olyan személy, akit még nem tekintünk alkoholistának, de mértéktelenül sok alkoholt fogyaszt. Hol tart a magyar társadalom jelenleg az alkoholizmus orvoslásában?

• Sajnos a társadalom csak felületesen ismeri az alkoholizmus problémáját. Iskoláinkban alkoholprevenció címen folytatnak felvilágosító tevékenységet, de ez a fajta felvilágosító munka nem sok eredménnyel jár, mert ami igazán érinti az alkoholizmustól szenvedőket, az az otthoni alkoholizmus, vagy mérgező légkör, végzetes elhanyagolás, de erről nem sok szó esik a felvilágosító előadásokon.

Itt van a hajléktalanság problémája. A

hajléktalan ellátó rendszer gondozóinak többsége tudja, hogy az alkoholizmus a fő oka annak, amiért a hajléktalanokat nem lehet kigondozni a hajléktalanságból. Tudják, hogy klienseik nem képesek hosszú időn keresztül nélkülözni az alkoholt, s tisztában vannak az alkohol okozta minden problémával, de magáról a betegségről és a felépülésről nagyon keveset tudnak. Nem tudnak különbséget tenni a hosszabb-rövidebb ideig megtartott absztinencia és a felépülés között.

Baj van az egészségügyi ellátórendszerrel is, amely elismeri ugyan az alkoholizmus létezését, de csak a belgyógyászati következményekre koncentrálnak, mert azt viszonylag kontrollálni tudja. Az alkoholizmus azonban egy lelki eredetű betegség, amely testi, szellemi és spirituális szinten rombol. Sok esetben, amikor az orvos nem talál súlyos elváltozásokat a májban, emésztőrendszerben, nincsenek megvonási tünetek, maga az orvos jelenti ki, hogy az egyébként kétségkívül alkoholfüggő beteg nem is alkoholista. Ugyanis a betegség lényege az, hogy az ivás „csak” következmény, maga a függőségi igény a betegség.

„Az „Igyon kevesebbet”, vagy „Maga alkoholista. Maga nem ihat egy kortyot sem!” felszólítások egyformán hatástalanok az eredmény szempontjából. Egy alkoholista esetében az a normális, ha iszik a stresszre, vagy bármire. Az absztinencia egy olyan abnormális állapot, amit újratanulni, vagy tanulni kell.

Én olyan emberekről is tudok, akiket biztosan nem a hátrányos szociális körülmények sodortak az alkoholizmusba.

• Igen. A családi háttér, a szocializációs folyamatok ugyan meghatározóak az alkoholizmus kialakulásában, ám azt is látnunk kell, hogy az alkoholizmust nem lehet mindig el nem gyászolt gyermekkori traumákra fogni. Nem lesz minden nehézsorban felnövekedő emberből alkoholbeteg, és ugyanakkor a rendezett családi viszonyok sem jelentenek garanciát arra, hogy valaki józan életű marad. Miért válik sok orvos, pszichiáter, pap, gazdag, híresség alkoholistává, olyan emberek, akik a maguk területén, a maguk állapotában egyáltalán nem szorulnak az alkohol „megváltó” segítségére?

Talán mert sok a meg nem értett „zseni” köztünk. Mi magyarok már csak ilyenek vagyunk. Vannak emberek, akik - noha alapjában véve konszolidált, nyugodt polgári életet élnek, elismert-

ségnek örvidenek - mégis az egész életüket kudarcnak érzik.

• Egy keleti bölcs gondolatai jutnak eszembe: „Nincs annál nagyobb boldogság, mint amikor nincs okunk a szomorúságra, és nincs annál nagyobb gazdagság, mint a meglévőkkel való megelégedettség.” A médiák az átlagember erejét meghaladó vágy ébresztésével gerjesztik az egyre nagyobb, egyre elérhetetlenebb célok kergetését. Ez vezet az örök elégedetlenséghez.

Sokan úgy gondolják, hogy ha teljesülnek vágyaik, akkor majd leülhetnek és élvezhetik az életet. Én azt kérdezem: nem tehetnék ezt már most?

Manapság a tizennégy-tizenöt évesek körében divat lett az ivászat. Azon versengenek a fiatal kamaszok, ki tudja rövidebb idő alatt félholtra inni magát. Jól jelzi ez, hogy valamit nagyon elrontottunk.

• Igaz, hogy eleink hagyták – sok esetben kényszer hatására –, hogy lassan elvegyék őseik hitét, fokozatosan lerombolják az ember emberbe vetett hitét, de ideje lenne, hogy a most nemzedéke a saját kezébe vegye élete alakítását. Éljen úgy, hogy legyen ideje rendelkezésére állni a gyermeknek, hogy legyen közös élmény, hogy a gyermeknek legyen honnan tapasztalnia és legyen bátorsága a mintául szolgáló hiteles apához-anyához fordulnia, ha rátörnek az élet hozta félelmek.

Senki sem kerülheti el a rá és a korosztályára leselkedő veszélyeket, de ha van a barátokon, a média kínálta látványos, csalóka megoldásokon kívül egy gyermekkortól hiteles jó barát – a szülő –, akihez mindig bizalommal fordulhat, akkor a kamaszodó gyerek valószínűleg nem fogja csak úgy szórakozásból alkohollal, kábítószerrel pusztítani magát.

Ugyanolyan betegségnek tekinthető az alkoholizmus, mint más betegségek?

• Sajnos az alkoholizmust nagyon sokáig inkább erkölcsi oldalról közelítették meg, s mint bünt kezelték, vagy emberi oldalról, akarati gyengeségnek tekintették. Pedig az alkoholizmus tulajdonképpen betegség, melyet három jelzővel lehet meghatározni: progresszív lefolyású (egyre súlyosbodó), krónikus, azaz életünk végéig nem múlik el (hasonlatos az allergiához, cukorbetegséghez), és primer (elsődleges), nagyon sok más betegség ennek szövődményeként jelentkezik. Az alkoholizmus a nem gyógyítható betegségek közé tartozik, csak tünetmentessé tehető. Bármennyi kihagyás után nagyon rövid időn belül újra a régi mó-

don iszik egy alkoholist, és visszajönnek a belgyógyászati következmények is. Sőt a visszaeső, - elkeseredettségében - még mélyebbre ássa magát az alkoholfogyasztásban, s a visszatérő szövődmények még súlyosabbakká válnak.

A beteg fizikai, pszichés, szociális gondjainak kezelésével viszonylag jól boldogulnak az erre szakosodott intézmények, de a lelki, spirituális aspektusról megfeledkeznek, s ennek is tulajdonítható a várt sikerek elmaradása. Ugyanis nem látják, vagy nem akarják belátni, hogy a spirituális oldal nélkül nehéz elfogadtatni a betegekkel az életük végéig elkísérő betegség tényét.

Ezt nem egészen értem. Mármint azt, hogy az alkoholizmus nem gyógyítható.

• Egy alkoholist eljuthat oda, hogy lemond az italról, de ha ezután bármilyen kevés alkoholt iszik is, azonnal beindulnak a kóros reakciók a szervezetében. Alkoholérzékenysége egy életen át megmarad. Ezért mondjuk azt, hogy az alkoholizmus nem gyógyítható, csak tünetmentessé tehető.

Hogyan hat az alkohol? Melyek azok az elváltozások, amelyek egy alkoholfüggő ember szervezetében kialakulnak az alkohol hatására?

• Az alkohol a központi idegrendszert megtámadó idegméreg, amely következtében az ember fokozatosan elveszíti irányítását az élete fölött, s az alkohol progresszivitása miatt egyre tehetetlenebbé válik. Elveszíti az embert emberré tevő legfontosabb ajándékát, az értelme szabad használatát. Értelme használata fokozatosan az alkohol megszerzésére és fogyasztására, végkifejeletként a fizikai lelki gyötrelmek feloldására koncentrálódik. A szabad akarati döntések helyett az alkohol fogja diktálni a döntéseket a saját túlélésének megfelelően. „Ő”, a „megszemélyesült” démon a fizikailag, pszichésen, szociálisan lerombolt ember tehetetlensége következtében átveszi a teljes irányítást, s nem marad más az emberből csak a halhatatlan lelke, s mivel a hit nélkülűvé tett világunkban a tudomány a lélekkel nem tud mit kezdeni, maradnak a gyógyszeres kezelések következtében fizikailag felörlődött, pszichésen szétesett, lelkiileg a „nihilbe” hulló vegetáló lények.

Az, hogy az alkoholbeteg emberek elveszítik az egzisztenciájukat, családjukat, szeretteiket, barátait, szinte minden emberi kapcsolatukat, tönkre

megy az egészségük, pszichésen a téboly felé közelítenek, - ez is elég nagy probléma lenne -, de hogy az élet értelmébe vetett hitüket is elveszítik, ez okozza az igazi nagy traumát.

Mi kell ahhoz, hogy valaki alkoholistává léte tudjon nemet mondani az alkoholnak és elinduljon a gyógyulás útján?

• Mivel az alkoholizmusból felgyógyulni nem lehet, szerencsésebb a felépülés elnevezést használni erre a folyamatra. Az alkoholizmus egy lelki eredetű betegség, ezért nincs is rá gyógyszer, mint ahogy a többi szenvedélybetegségre sincs. Mára ugyan feltaláltak olyan gyógyszert, amely blokkolja az agynak azon részeit, amelyeken keresztül hat az alkohol, de ez nem gyógyít, mert ha az alkoholist inni akar, elhagyja ezek szedését. Tehát csak addig szedi, amíg egyébként sem inna. A nyugtatóktól sem múlik el az ivásvágy, viszont könnyen gyógyszerfüggővé válhat a beteg: elmegy az orvoshoz egy függőség-gel, s hazatér kettővel.

A megoldás kulcsa a tagadás feladásában rejlik. Ez nem megy könnyen. Szakemberek állítják, hogy mindenkinek el kell jutnia egy mélypontra, amikor belátja, hogy tehetetlen az alkohollal szemben, és hogy az élete irányíthatatlanná vált. Ez a mélypont mindenkinek más-más lehet. Van aki a hajléktalanságában vagy a kórházi ágyán az „utolsó kenet” felvétele után sem adja fel tagadását, van kinek elég, ha barátja felhívja figyelmét: „A gyerekek nem szeretik a bűdös nagypapát!” A betegnek fel kell adnia hatalmas EGO-ját, s fel kell „nőnie” az alázathoz (ami nem megalázkodás), kemény munkával el kell jutnia a kérdés megválaszolásához: Ki vagyok én, és hol a helyem?

Igazából nem az okok és a miértek megválaszolása a fontos, hanem a jövőbe tekinteni, a hogyan tovább-ra keresni a választ.

A leányvári Hivatásörző Házban, ahol ön is dolgozik, nyilván éppen erre a kérdésre keresik a választ. Milyenek az önök gyógyítási módszerei?

• Mi az ún. Minnesota-modellt követjük. Ennek négy kulcseleme van: először is hiszünk a változás lehetőségében. Másodszor, a mi módszerünk erős spirituális komponenst is tartalmaz. Ennek lényege az a felismerés, hogy az alkoholizmusból való felépülés csak egy „nálunk hatalmasabb erő”, azaz Isten segítségével lehetséges. A harmadik elem a teljes szermentes-

ségre való törekvés. Végül pedig célunk a beteg lelki öntudatra ébresztése, személyes felelősségének felismertetése és a sorstársi kapcsolatok ápolásának elfogadtatása.

Minden esetben a családot is bevonjuk a terápia folyamatába, hiszen az alkoholbetegség – mivel mindenkit érint a családban valamiféle módon – családi betegségnek tekinthető. A betegek orvosi előadásokon, terápiás beszélgetéseken, önszorgító csoportokban próbálnak nagyobb önismeretre szert tenni a felépülés teljes folyamatában. A csoportok segítenek abban, hogy a beteg megtanuljon konstruktív módon együtt élni betegségével, és el tudja kerülni a visszaesést.

Felépülőben lévő (3-5-10 éve józan) munkatársak nélkülözhetetlenek a terápia, a felépülés folyamatában. Ők képviselik a sajátos, teljes megértést, elfogadást betegtársaik számára, hitelesek, és modellként is szolgálnak. Hordozzák a reményt, hogy lehet józanul, boldogan, kreatívan élni és másoknak is lehet segíteni ebben.

Mennyire eredményesek a munkájukban? A betegek hány százalékáról mondható el, hogy felépült?

• Akiknek sikerül a terápiás ittlétük idején lebontani a „mindenhatóság”, a túlzott és alaptalan magabiztosság falait, és sikerült eljutniuk az alázat egy bizonyos fokára, mely a hiten, a szereteten és ráhagyatkozáson alapszik, azoknak jó esélyük van arra, hogy a kinti életben

megfelelő módon tudják képviselni önmagukat, és társadalmilag is teljesen elfogadható módon tudjanak élni.

A terápiát így befejezők átlag 70 %-a járja tovább a józanodás lelki-szellemi útját.

Amennyiben a beteg karaktere nem változik, vagy csak kis mértékben, s figyelmen kívül hagyja a visszaesési jeleket, nem dolgozik a felépülésén, megtörténik a visszaesés. Ez része a betegségnek, egyik legfőbb tünete. A visszaesés nem a világvége, figyelmeztető jel, hogy valamit nem gyakorolt elég jól a beteg. Lehetőség az újrakezdésre, a bölcsőbbé válásra, a saját negatív tapasztalatai által, föltéve ha nem állja ebben útját a gőg, önteltség, az alázat hiánya.

Sajnos a büszkeség, az önbecsülés és önbizalom elvesztése, -bűntudattal, szégyenérzettel párosulva -, sokszor válik akadályává az újrakezdésnek. Azonban a terápia alatt elég sokat foglalkozunk a betegség ezen részével, ennek köszönhetően egyre többen választják az újrakezdést a teljes feladás helyett, általában sikerrel.

Magyarországon milyen intézmények, szervezetek segítik a felépülni vágyó alkoholistákat?

• A Névtelen (Anonim) Alkoholisták, más néven A.A. közösségek anyagilag és ideológiailag független szervezetek. Nem fogadnak el külső támogatást vagy beleszólást, csak alkoholista tag-

jai lehetnek. Ingyenesek.

Az Alkoholelles Klubhálózat, más néven AE. egy állami szervezet, mely döntően a Tamasz nevű alkoholambulanciák mellett, némileg azok részeként működik. Ingyenes.

A Kék Kereszt, más néven RIM (Református Iszákosmentő Misszió) Dömösön speciálisan szervez kéthetes kijózanító táborokat, ahol a családtagok is részt vehetnek. A Református Egyház tartja fenn, ingyenes.

A Katolikus Alkoholistentő Szolgálat, más néven KASZ egyéni beszélgetések során, valamint önszorgító csoportokban nyújt lehetőséget megkeresni és megtalálni azokat az erőforrásokat, amelyek a józan életben segítenek. Szabadító együttléteiket a leányfalui Szent Gellért lelkigyakorlatos házban tartják, évente öt alkalommal. A görög katolikus testvérek Máriapócsra, a lelkigyakorlatos házban tartanak hasonló összejöveteleket.

A már említett Minnesota-modellel dolgozó intézmények az A.A. 12 lépés programjának adaptálásával igyekeznek biztosítani a felépülést. Ezt a módszert először a kilencvenes évek elején a szigetvári városi kórházban kezdték alkalmazni alkoholbetegek felépülésére. Budapesten az alapítványi formában működő Félút Centrum alkalmazza, 2004-ben jött létre Leányváron a Hivatásörző Ház, három éve pedig Debrecenben a Kenézy kórházban alkalmazzák.

A szeretet fájhat

Senki sem tökéletes. Hibázunk, megbántjuk egymást, vannak rossz napjaink, tulajdonságaink, érthetetlen szokásaink, amelyeket nehéz elviselni, amelyek fájdalmat okozhatnak. Mindez természetes, nem rendkívüli. Igazán szeretni azt jelenti, hogy olykor megöleljük a kaktuszt.

Duzzogunk, haragszunk, veszekszünk. Ha megsebezük egymást, a szeretetünkön esett sérülést el kell látni, nehogy elmérgesedjen. Kialakítjuk családjunkban a bocsánatkérés és megbocsátás kultúráját. A gyengédség apró jelével, akár szavak nélkül is kérhetjük: „Engedd, hogy újra jóban legyünk.” Így már vádaskodás nélkül tudunk beszélni arról, ami rosszul esett. Ha megismerjük egymás indítékait, gondolatait, kiderülhet, hogy a haragnak nagyobb volt a füstje, mint a lángja, és nem olyan fontos eldönteni, kinek volt igaza.

Néha előfordul, hogy a társunk súlyosan megbánt, egészen idegenül áll előttünk, úgy érezzük, hogy a sokéves kapcsolatunk szertefoszlott. Fontos, hogy házaspárként újra tudjuk kezdeni egymással. Alkalmat keresünk, hogy nyugodtan tudjunk egymással beszélni. Átéljük, hogy az egymás iránti szeretetünk nagyobb, mint az adott probléma, és a másik szeretetének a hiánya jobban fáj, mint amivel megbántott. A kibékülés még nem jelenti a bajok megoldását:

segít, hogy egymásra találjunk a szeretetben, de vannak sebek, amelyek begyógyulása hosszabb ideig tart.

Dolgozni kell a bizalom helyreállításáért, a jóvátételért. Ha megbocsátottunk, nem emlegetjük a vétet többé. Biztosak lehetünk, hogy minden könnyesepp és fájdalom ajándékká válhat családjunk és mások számára, ha följajlanjuk Istenünknek.

Nem szabad elfelejtenünk, hogy mi is kereszt vagyunk a társunk számára, ő is sokszor fájdalommal hordoz minket. Ha az általa okozott szenvedésen keseregünk, jusson eszünkbe: mi magunk is irgalomra szorulunk. A kölcsönös irgalom meghozza a békességet.

A házasságot azzal a szándékkal kötöttük, hogy egy életen át kitartunk egymás mellett jóban, rosszban. Nem a papír köt össze, hanem a szeretet. Újra és újra meghódítani a társunkat – ez az igazi kihívás. Dolgozni azon, hogy vonzóak, szeretetre méltónak tartson évek múlva is. Törődni vele, és érdeklődve meghallgatni, mi foglalkoztatja mostanában. Megajándékozni az időnkkel: egy esti séta, vacsora a régi kisvendéglőben, ahol a gyertyafényben minden új megvilágításba kerül, egy hétvége kettesben, apró figyelmességek, dicsérő szavak, együtt végzett munka...

Idézzük föl egy kibékülésünk örömét!

Közös erővel, szolidárisan, áldozatos munkával, sporttal

A tokodaltárai Gárdonyi Géza Általános Iskola gyökereit a településen működő bányauzem által 1902-ben alapított, majd 1921-ben kibővített iskola jelenti.

Az iskola 2006 augusztusáig Tokodaltárai Község Önkormányzatának önálló intézményeként működött, ekkor Tokod Nagyközség és Tokodaltárai Község önkormányzatának képviselő testületei közoktatási intézményi társulást hoztak létre.

Négy éven keresztül Tokod volt a székhelye az intézménynek. 2010. nyarán Tokodaltárai vette át a gesztorságot, s ekkor olyan megállapodás született, hogy rotációs elv szerint minden negyedik évben átkerül a gesztorság a másik önkormányzathoz. Ez jelenti az intézmény gazdasági szervezésének az átvételét is.

A Tokod-Tokodaltárai Közös Igazgatású Közoktatási Intézménynek (TTKI) jelenleg hat intézményegysége van, azaz a két település valamennyi tanintézménye benne van a társulásban: a két iskola, a három óvoda és múlt év szeptembere óta a tokodaltárai bölcsőde is tagja a társulásnak. Minden intézményegység élén intézményegység-vezető áll, az ő munkájakat fogja össze a főigazgató.

A tokodaltárai tagiskola vezetője Székely Gabriella, aki a jelen tanév végéig egyben megbízott főigazgató is, miután a korábbi főigazgató, Szabó Tihamér nyugdíjba vonult. Igazgatónő elmondása szerint a társulás létrehozásának és az integrációnak pedagógiai hozadéka kell legyen a nevelő-oktató munka hatékonyságának a növelése, az egységes pedagógiai színvonal, az egyenlő bánásmód és esélyegyenlőség megvalósítása. Ahol a demográfiai hullámvölgy miatt az iskolák létszámihiánnyal küszködnek, - így van ez Tokodon és Tokodaltáron is -, a társult iskolák gazdaságosabban tudnak működni. A tanárok között lehetőség van áttanításra, ami munkaszervezés szempontjából kedvező.

Mivel Tokodaltáron a hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyermekek száma igen magas, az iskola megpróbál számukra fejlesztési lehetőségeket biztosítani. Logopédus, fejlesztő és gyógypedagógus is van a tantestületben. Több év kihagyás után tavaly vezették be újra az ún. iskolaotthonos oktatást, ami egész napos nevelési-oktatási forma (nem napközi!). Az iskola ezáltal részben átvállalja a család szerepét. Az iskolaotthonos osztályokba járó tanulók az iskolában készítik el a házi feladatukat, s gondoskodnak a szabadidejük hasznos eltöltéséről is. (Hasonló Dorogon is működik.) A felső tagozat menzai és tanulószobai ellátásban részesül.

Igény esetén alsó tagozaton emelt szintű testnevelés oktatás folyik. Az emelt szintű testnevelést igénybe vevők számára minden nap van testnevelési óra és délutáni sporttevékenység, s úszásoktatásban is részt vesznek a gyerekek. A rendszeres sportolás lehetőséget teremt a tanulóknak szabadidejük hasznos eltöltéséhez, hozzásegít a pozitív élet-szemlélet kialakulásához. Igazgatónő megjegyzi: noha a diákok jelentős része nehéz családi körülmények között él, a gyerekek toleránsak, az átlagosnál nincs több súrlódás közöttük. Ez minden bizonnyal a jó iskolai légkörnek is köszönhető.

A tanulók érdekeinek képviseletére és védelmére diákönkormányzat működik, mely részt vesz szabadidejük megszervezésében (versenyek, vetélkedők). Az iskola létrehozta a Gárdonyi Diáksport Egyesületet, mely a tanulók sportolási lehetőségeit, az iskola kapcsolatait, pályázati és versenylehe-

tőségeit szélesíti. 2009. decemberétől kezdte meg működését a Tokodaltárai Gárdonyis Gyermekekért Közhasznú Alapítvány, mely a tehetséges gyermekek támogatását és az oktató-nevelő munka színvonalának javítását hivatott szolgálni.

a "Nagy vagy" sportvetélkedőn Budapesten

Tokodaltárai Gárdonyis Gyermekekért Közhasznú Alapítvány
adószáma: 18618248-1-11
bankszámlaszáma: 58600513-11169671

...

Gárdonyi Géza Diáksport Egyesület
adószáma: 18613951-1-11
bankszámlaszáma: 11740023-20049461

Jónius 4. - az összetartozás napja

Az elmúlt év tavaszán a magyar parlament június 4-ét a magyar összetartozás napjává nyilvánította. Az első világháború győztesei a Párizs melletti Trianon-kastélyban 1920-ban ezen a napon írták alá a velünk az új országhatárokat is rögzítő békediktátumot. Magyarország szétdarabolásával az akkori ősszmagyarság egyharmada, 3 500 000 (hárommillió ötszáz-ezer) magyar ember Magyarország határain kívülre rekedt. Az elszakított nemzetrészek döntő hányada magyar többségű területen lakott (mai Dél-Szlovákia, Nyugat-Kárpátalja, Észak-Erdély, Bácska). Emlékeztessen bennünket június 4-e arra, hogy mi magyarok, bárhol élünk is, bárhova sodort is bennünket a történelem vihára, összetartozunk. Figyeljünk egymásra és segítsük egymást!

a 2010. június 4-én fölavatott
tokodaltárai Trianon-émlékmű egy részlete

"Ne féljen a gyenge, bűnös lélek közeledni hozzám" / Egy meg nem épült gyár történetének margójára /

Amikor néhány évvel ezelőtt megtudtuk, hogy Nyergesújfalu és Tát határában hatalmas veszélyes-hulladékégető cementgyárat akarnak építeni, sokan fölkaptuk a fejünket a hír hallatára, mert az első pillanattól kezdve világos volt előttünk, hogy az építeni szándékolt gyár micsoda pusztítást okozna a környéken. Utcai tiltakozásokkal adtunk hangot a nemtetszésünknek. Önkormányzatok, civil szervezetek jogi eszközökkel is fölvetették a harcot a gyár létesítése ellen. És voltak néhányan, akik az ima fegyveréhez nyúltak. Bízta az irgalmas Jézusban, aki segítséget ígér minden bajba jutottnak és szenvedőnek. Kitarotán kérték az Úr Jézust, hogy ha jónak látja, mentse meg bennünket a fenyegető csapástól. 2006. tavaszán, Húsvét ünnepét követő vasárnapon, - az Isteni Irgalmasság Vasárnapján - kifejezetten ezzel a szándékkal a szívükben tettek zarándoklatot a vecsési Szűz Mária Szíve plébániatemplomba, majd később is, hosszú hónapokon keresztül lankadatlanul ostromolták az Eget könyörgő imáikkal. Egy alkalommal, szokásukhoz híven, délután három és négy óra között kint voltak a tervezett gyár helyszínén és imádkozták az Isteni Irgalmasság Rózsafüzérét. Szakadt az eső, vastag hamuszürke felhő takarta az eget. S ekkor - az imádkozók nagy meglepetésére - egy nagyon kis felületen, pontosan a napkorong előtt, fölszakadt a felhő, s kisütött a Nap. Valamennyien úgy érezték, mintha az Ég mosolygott volna rájuk. A valóban különös jelenség kb egy percig tartott, aztán eltűnt a Nap, s újra vigasztalan szürkesség borította az eget. De az imádkozók szívében a Nap továbbra is ott ragyogott. Örömmel tértek haza, mert megértették, hogy Isten meghallgatta kérésüket.

Az 1930-as években az azóta szentté avatott Faustyna Kowalska lengyel szerzetesnővér üzeneteket kapott az Úr Jézustól. Ezekben Jézus Krisztus arra szólítja az emberiséget, hogy bátran és bizalommal forduljon az Ő Isteni Irgalmához, mert mint mondotta: „Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani és irgalmas szívemre szorítani.” Az üzenetek nyomán, - Jézus kifejezett kérésére, - a most boldoggá avatott II. János Pál pápa, 2002-ben minden Húsvét utáni első vasárnapot az Isteni Irgalmasság Ünnepevé nyilvánította.

néhány idézet az üzenetekből:

Bizalmat kívánok teremtményeim részéről.
Fájdalmasan megsebez a jóságomban való

kételkedés. Legfájdalmasabbak számomra a bizalmatlanság bűnei. Ne féljen a gyenge, a bűnös lélek közeledni hozzám. Még ha több vétke is lenne mint amennyi homok van a földön, minden elmerül irgalmam mélységében. Minden ami létezik, irgalmam bennséjében van, mélyében, mint a gyermek anyja ölében. Azt akarom, hogy az egész világ megismerje irgalmamat.

Ez a végső idő jele, utána eljön az igazság napja. Amíg még van idő, meneküljenek az emberek irgalmam forrásához, használják fel az értük kifolyt vért és vizet.

...

Az Isteni Irgalmasság Vasárnapján (Húsvétot követő első vasárnap) megnyílik irgalmam mélysége: a kegyelmek egész tengerét árasztom minden lélekre, aki irgalmam forrásához közelít.

...

Délután három óra az irgalom órája a világ számára. Ebben az órában nem tagadok meg semmit a lelkektől, akik szenvedéseimre hivatkozva kérnek tőlem valamit.

...

Haláluk óráján végtelen irgalommal fogok bánni azon lelkekkel, akik irgalmasságomhoz menekülnek, s azokkal is, akik másoknak hirdetik nagy irgalmamat. Ebben az utolsó órában a lelkeknek nincs más védelmük, mint az én Irgalmam. Boldog az a lélek, aki életében az irgalom forrásába merült, mert halálában nem bírja, hanem irgalmas Megváltója lesz.

...

Irgalmas Jézus kép

A képen látható két sugár a vért és a

vízet jelenti. A halvány sugár a vizet, mely a lelkeket tisztítja meg, a piros a vért, ami a lelkek élete. A két sugár irgalmam bennséjéből tört elő, midőn a lándzsa haldokló szíve-met megnyitotta a kereszten. Ezen sugarak elrejtik a lelkeket Atyám haragja elől. Boldog aki ezek árnyékában fog élni, mert Isten igazságos keze nem éri el.

A tokodi fénykereszt

A tokodi plébánia udvarán 2009 augusztusa óta áll a képen látható hét méter magas, kék színű fakereszt, emlékeztetvén bennünket Jézus kereszttáldozatára. A kereszt mindkét szárára lámpasort fűztek, így az minden éjjel "fénykereszt" változik. A keresztállítás kezdeményezője, Erdeiné Papp Margit elmondta, hogy a világon már 7000 (hétézer) ilyen fénykereszt hirdeti Jézust. A fénykereszt, mint minden krisztusi kereszt, arra is emlékeztet bennünket, hogy a megfeszített, halálra adott, de harmadnapon föltámadott Istenember - amint megígérte - az idők végén újra eljön, dicsőségben és nagy fényességben, mindazok örömére, akik várják az Ő második eljövételét.

A Tokod szívében fölállított fakeeszt széleskörű összefogás eredményeként, sokak önfeláldozó adományaiból és munkája nyomán jött létre.

.....

"...szemük láttára fölemelkedett és felhő takarta el Őt szemük elől. Miközben merően nézték, miként száll az égbe, egyszerre csak két fehér ruhás férfi (angyal) termett mellettük. Galileai férfiak, - szólították meg őket (ti. az apostolokat), - mit álltok itt égre emelt szemekkel? Ez a Jézus, aki közületek fölment a mennybe, úgy jön el ismét, ahogy szemetek láttára mennybe szállt." (Ap.Csel. 1. 9-11)